

Zelfbewustzijn leidt tot je bestemming

*“Oh ik kan maar niet bevatten waar en waarom ik hier ben.
Zoekend naar een antwoord op een vraag die niemand kent.
Oh ik wil dit spel best spelen maar hoe moet dat als ik niet weet wat het doel is.
Moet ik dan blind geloven dat het zo z'n reden heeft.
Dat geen mens mij kan vertellen waarom ik dit leven leef.
En dat alles hier dus neerkomt op vertrouwen en dat ik net dat gevoel mis.
Laat me zien waar ik voor leef. Laat me voelen wat ik geef.
Eén moment zodat ik weet dat alles niet voor niets is, dat alles niet voor niets is geweest”¹.*

Eerlijk, nooit heb ik me echt afgevraagd wat de bedoeling en de bestemming van mijn leven was. Jij wel? En toch heeft dit heeft alles te maken met zelfbewustzijn. De reis die je maakt in jouw leven om je bestemming te bereiken, zegt alles over wie jij bent en waar je uiteindelijk gaat aankomen.

Onschuld en puur

Als kind ben je intuïtief en doe je vaak wat je ingegeven wordt. Je hebt fantasie en je droomt over van alles en nog wat, wat jij graag wilt. Onschuldig en puur. Echter dat gaat veelal bij je weg als je in het systeem wordt gezogen. Je leeft je leven naar de normen en waarden die door de maatschappij zijn opgeworpen en die je ouders of opvoeders belangrijk vinden. Vanuit traditie, vanuit wat zij willen dat je wordt en je gedraagt. Soms voel je dat het jou niet past, maar als kind pas je je aan. Veel kinderen voelen zich heden ten dage niet begrepen en hoe denk jij dat dit komt?

Leven naar maatstaven van anderen

Het leven naar de maatstaven van de hedendaagse maatschappij is dat iedereen het vooral leuk moeten hebben en gelukkig moet zijn. Gedreven door ego en verlangen naar meer en iemand te zijn in aanzien en status, drijf je steeds verder van jezelf weg. Deze verschuiving is heden ten dage te voelen in de manier waarop alles 'normaal' lijkt te worden gemaakt.

Je mag zijn wie je bent en je bent goed zoals je bent. Daarmee geef je een vrijbrief om alles te doen naar eigen believen gedreven door egoïsme. En daar begon bij mij iets te knagen. In de maatschappij wordt er alles van je verwacht, aangedreven door de motor van de overheid. Er wordt van alles van je verwacht, carrière, leven lang leren, zorgdragen voor ouders en familie, vrijwilligerswerk doen, want de maatschappij kan niet meer zonder, vrienden onderhoudt, veel sociale contacten hebt en dat terwijl de week 168 uren omvat. Uiteindelijk kom je tot het moment dat je leeftijd toeneemt en als het meezit in het leven dan ga je met pensioen. En dan kan je genieten. Helaas heb ik teveel gezien dat mensen na een leven hard werken kort na hun pensioen overlijden. Is dit nu wat het leven inhoudt?

Ook ik ben meegegaan in de normen en waarden van de samenleving en ben me gaan gedragen zoals het hoort en wat anderen van mij verwachten. Ik kan me veel indenken en inleven en begrijp en accepteerde de veranderingen, want ja dat heet vooruitgang.

Normen en waarden opleggen

En wat ik zelf belangrijk vond en had ervaren in mijn jeugd gunde ik ook mijn eigen kinderen. Daarmee legde ik mijn normen en waarden op. Ik regelde speelafspraken voor mijn kinderen, was consequent in mijn overtuiging dat de mobiele wereld niet ging bijdragen aan het leven van mijn kinderen en dus maakten we daar afspraken over. Ze waren veel buiten, omdat we dat belangrijk vonden en ze sporten al vanaf jongs af aan. Tot de dag dat mijn oudste zoon heel duidelijk tegen mij zei: "ik regel zelf als ik wil spelen, dat hoeft jij niet voor mij te doen!" Hij was toen acht jaar. Vanaf dat moment, ik was wel even met

¹ Uit het lied de Bestemming. Bron: [LyricFind](#); Songwriters: John O.C.W. Ewbank; Songteksten voor De bestemming © Universal Music Publishing Group.

stomheid geslagen, ben ik anders gaan kijken naar mijn kinderen. En toen zag ik dat ieder kind zijn eigen behoeftes en manieren had en dat dat betekende dat wat ik altijd zo belangrijk vond, niet persé gold voor hen en ook niet voor hen alle drie hetzelfde was.

Loslaten

Dat was de eerste stap van loslaten. Ik zag echter wel veel meer van mijn kinderen, als unieke mensen. Ze hebben in hun jonge leven al veel meegemaakt en de manier waarop ze daarmee omgingen was bewonderingswaardig, alleen ze deden dit op hun eigen wijze. Dat werd niet altijd gewaardeerd en/of begrepen door de omgeving, juist omdat ze het niet deden volgens de verwachtingen van de maatschappij.

Gelijkwaardigheid en rechtvaardigheid

Waarden die voor mij altijd zijn blijven staan en die ik aan iedereen probeer over te brengen zijn gelijkwaardigheid en rechtvaardigheid. Ieder mens is in de kern gelijk, het is de verantwoordelijkheid die mensen nemen wat respect afdwingt. Alleen als mensen wel de verantwoordelijkheid hebben en niet nemen, dan kom je tot een ander inzicht en verdien je respect niet. Een andere waarde is het pad van rechtvaardigheid en niet schuwen om op te komen voor zichzelf én voor anderen. Wat dat betreft is de missie geslaagd en werd het mijzelf ook duidelijk dat ik ook anders begon te kijken naar mijzelf en mezelf afvroeg, waar is het leven voor bedoeld? Ik heb een intense zoektocht gehad om antwoorden te vinden. De tekst in het lied de Bestemming heeft me houvast gegeven en toen ik mezelf langzaam beter leerde kennen kon ik het antwoord waarom en vertrouwen hoe dan, geven. De antwoorden zitten in jezelf en je hebt het goddelijke in jezelf evenals het Christusbewustzijn. Ik ben gaan geloven in God en dat is geen religie. En misschien leg ik het daarin wel buiten mijzelf, maar het helpt mij enorm in het houden van vertrouwen in de ontwikkelingen die gaande zijn in de wereld en in de maatschappij om mij heen.

De realiteit van vandaag

Waarom gebeurt er vandaag de dag, wat nu zien? En het antwoord is eenvoudig; Gevoel en intuïtie doen er niet meer toe in de maatschappij, alles is gebaseerd op lichaam en hoofd en tegelijkertijd wordt er door programmering een aanslag gepleegd op de menselijke kennis en bewustzijn. We worden ingezogen in een systeem dat veraf staat van wie we in de oorsprong zijn. Het wordt opgedrongen en anders zijn en voelen wordt gezegd te worden gewaardeerd, maar dan moet je daarna wel terug in het systeem. Door je door je intuïtie te laten leiden kom je erachter dat je meer bent dan een lichaam en een hoofd die denkt, rationeel denkt en emoties die een aanspraak op jou goedheid doen. Veel van wat er gebeurt in de wereld wordt gecreëerd en doet een beroep op emotie en op het gevoel dat je niet alles voor jezelf doet, maar je ook richt op de ander. Kijk maar naar de campagnes van vaccinatie; Je doet het niet alleen voor jezelf, maar ook voor de ander. Emotionele chantage is dat en emoties zijn te herleiden naar angst, ook al ben je je daar niet altijd van bewust. Je vergeet dat je intuïtie jou van alles verteld, want je hoort het niet. Je blijft in de angst zitten voor verlies van wat je bezit. En als je in de angst blijft zitten zal je jezelf nooit bevrijden en gevangen in het huidige systeem en bereik je niet de bestemming van waarvoor het leven is bedoeld: "Vrijheid" en "Vrij Zijn". Dit betekent vrijheid en vrij zijn in jezelf, je kan echt wel functioneren in de maatschappij, maar door vrijheid en vrij zijn leer je jezelf zelfbewust te zijn, van wie jij in de kern echt bent. En dat koppelt je los van alle programmering en systemen die ons gevangen houden om maar niet naar je intuïtie te gaan, naar het licht en het goddelijke in jezelf. En dan komt een tijdperk waarin we echt vooruitgang boeken en samen kunnen werken.

Voelen, intuïtie en ontwikkeling

Als je gaat voelen, echt gaat voelen, voel je je hart zingen of misschien wel zwaar worden (letterlijk). Of je onderbuik geeft richting of iets goed voelt of niet en je lichaam reageert daarop door bakken met energie of soms misselijkheid als het niet goed voelt en dan krijg je fight, flight of freeze reacties. Het hart geeft je het impuls om te reageren vanuit een van deze drie primaire reacties, je ego zet je aan tot actie. En dan neemt je hoofd het over en die gaat beredeneren. Zet je erover heen, stel je niet zo aan, het zal wel meevallen en wat zullen anderen denken als ik toch anders doe?

Dat heb ik zelf mijn hele leven gehad, alleen mijn hoofd heeft het echt overgenomen en dus ben ik me gaan gedragen zoals het hoort naar de maten van het systeem. En dan ga je geweldig over je eigen grenzen heen. Bang worden om te worden veroordeeld of dat er over je wordt geoordeeld. Inmiddels ben ik daar wel achter, dat gebeurt toch wel, ook al denk je van niet. Dat is ook waarom ik vertrouwen op God, hij heeft alles gezien wat ik niet heb gezien. Het leven in de maatschappij draait om oordelen en veroordelen van de ander. Om te proberen mensen in het systeem van hoe het hoort te houden. Als je anders bent, anders denkt en anders doet wordt je weggezet en in een hokje gestopt.

Bedoeling van het leven

Zoals we nu leven kan het leven toch nooit bedoeld zijn? Voor mezelf heb ik inmiddels een ander pad gevonden waardoor ik echt mag zijn wie ik ben en mag doen wat ik het liefste doe, vanuit mijn hart. Nog steeds vind ik het lastig om te worden beoordeeld, maar ik ben hier op aarde om mijn zielsmissie en levensdoel te vervullen. Want waar ik achter kwam is dat we meer zijn dan alleen **lichaam en geest**. **Hart en ziel** is een ander koppel in je leven die misschien wel veel belangrijker zijn. *Het lichaam is het voertuig van alles, het hart is de motor, de ziel zijn je richtingaanwijzers en de geest helpt je om te weten wat je moet doen als het voertuig hapert, want dat komt voort uit signalen van het voertuig en de motor.*

Het leven is bedoeld om vanuit jou passie te doen waar jij goed in bent, waar je blij van wordt. Om samen een samenleving te creëren, waarin gelijkwaardigheid en liefde overheerst. Macht, controle en belangen geen plaats meer hebben. Er vrede is en geen gescheidenheid door oorlog en tweespalt. Heeft u weleens nagedacht waarom dit eigenlijk zo is? Zonder oordeel te vormen over partijen?

Dit is toch de aarde waarop we willen leven de aarde en waar met respect voor het leven zelf en met de natuur samen kan worden geleefd? We gaan daarheen door de verandering van tijdperk die nu gaande is, op weg naar het vrederijk. Kan jij zeggen voor jezelf, ja dat wil ik?

Welk pad kies jij

Ga je dan het pad lopen van rechtvaardigheid of het pad van eigen belang? De weg van de zegen en manifestatie van je dromen of blijf je zitten waar je zit en blijft het leven vol onverwachte levenslessen, waarin alles blijft zoals het NU is? Of kies jij voor de weg van het leven?

Inmiddels hebben ze mij laten zien waar ik voor leef, mijn reis heeft mij geleid tot mijn bestemming, al is het misschien wel een tussenstation, want het leven blijft je lessen geven. Ik kan de vraag beantwoorden en het spel spelen, vanuit vertrouwen. Het bestaat en het bestaan van een ieder doet ertoe.